

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Evou Šnajdaufovou ve věci

navrhovatelky: **Compas Capital Consult, s. r. o.**, IČO 62301730, sídlem Na drahách 247, 739 25 Sviadnov,

zastoupená advokátkou Mgr. Bohdanou Šocovou, sídlem Kateřinská 107/5, 779 00 Olomouc,

za účasti: **1/ Vodárny Kladno-Mělník, a.s.**, IČO 46356991, U vodojemu 3085, 272 01 Kladno 4,

zastoupená advokátem Mgr. Markem Vojáčkem, advokátem, sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1,

2/ Městské státní zastupitelství v Praze, IČO 00026000, sídlem nám. 14. října 2188, 150 00 Praha 5 - Anděl,

o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady konané dne 15. 9. 2004, o přiznání práva na přiměřené zadostiučinění ve výši 30 000 Kč,

t a k t o :

I. Návrh, aby soud vyslovil neplatnost usnesení valné hromady společnosti Vodárny Kladno-Mělník, a.s., IČO 46356991, U vodojemu 3085, 272 01 Kladno 4 konané dne 15. září 2004, kterým tato valná hromada schválila návrh smlouvy o prodeji části podniku společností Vodárny Kladno-Mělník a.s. společností Středočeské vodárny, a.s., IČO 26196620, **s e z a m í t á**.

II. Účastnice 1/ Vodárny Kladno-Mělník, a.s. je povinna zaplatit navrhovatelce částku ve výši 30 000 Kč.

III. Navrhovatelka je povinna zaplatit na účet Městského soudu v Praze soudní poplatek ve výši 1 500 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

IV. Účastnice 1/ je povinna zaplatit navrhovatelce náhradu nákladů řízení ve výši 234 153,03 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám právní zástupkyně navrhovatelky.

O d ů v o d n ě n í :

[1.] Navrhovatelka se domáhala vyslovení neplatnosti valné hromady účastnice 1/ společnosti Vodárny Kladno-Mělník, a.s., IČO 46356991 (dále také jen „společnost“ nebo také jen účastnice 1/“ nebo také jen „VKM“), konané dne 15. 9. 2004, kterým valná hromada schválila návrh smlouvy o prodeji části podniku (dále také jen „návrh na vyslovení neplatnosti usnesení o prodeji části podniku“ nebo také jen „napadené usnesení“) a dále, kterým valná hromada „udělila souhlas a pověřila“ představenstvo uzavřít smlouvu o prodeji části podniku společností Vodárny Kladno-Mělník a.s. společností Středočeské vodárny, a.s. (dále také jen „usnesení o udělení souhlasu představenstvu“), a rovněž navrhovatelka žádala přiznat přiměřené zadostiučinění ve výši 30.000 Kč (dále také jen „nárok na zadostiučinění“).

- [2.] Usnesením Městského soudu v Praze dne 5. 3. 2013, č.j. 36 Cm 87/2006-833 (dále také jen „usnesení Městského soudu v Praze“) byl zamítnut návrh na vyslovení neplatnosti usnesení o prodeji části podniku, dále návrh na vyslovení neplatnosti usnesení o udělení souhlasu představenstvu a i nárok na zadostiučinění.
- [3.] Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 1. 2015, č.j. 7 Cmo 384/2013-904 (dále také jen „usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 1. 2015“ nebo také jen „usnesení Vrchního soudu“) bylo potvrzeno usnesení Městského soudu v Praze v části, ve které byl zamítnut návrh na vyslovení neplatnosti usnesení o prodeji části podniku, dále byl změněn výrok v části, ve které byl zamítnut návrh na vyslovení neplatnosti usnesení o udělení souhlasu představenstvu tak, že byla vyslovena jeho nicotnost a v části nároku na zadostiučinění byla věc vrácena k dalšímu řízení. Usnesení Vrchního soudu v Praze v části, v níž byla vyslovena nicotnost usnesení o udělení souhlasu představenstvu, nabylo právní moci dne 23. 2. 2015.
- [4.] Šlo přitom již o druhé rozhodnutí soudů prvního i druhého stupně ve věci, neboť první rozhodnutí, rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5. 11. 2009, č. j. 36 Cm 87/2006-425, byl zrušen usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 2. 6. 2011, č. j. 7 Cmo 354/2010-506, a věc byla vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
- [5.] Usnesením Nejvyššího soudu v ČR ze dne 24. 5. 2016, č.j. 29 Cdo 5499/2015-1031 bylo odmítnuto dovolání navrhovatelky proti usnesení Vrchního soudu v Praze (dále také jen „usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 5. 2016“).
- [6.] Nálezem Ústavního soudu ze dne 31. 10. 2017, č.j. III. ÚS 2714/16 bylo zrušeno usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 5. 2016 (dále také jen „nález Ústavního soudu“).
- [7.] Usnesením Nejvyššího soudu v ČR ze dne 28. 8. 2019, č.j. 27 Cdo 5397/2017-1074 bylo zrušeno usnesení Vrchního soudu v Praze v části výroku, kterým Městský soud zamítl návrh na vyslovení neplatnosti usnesení o prodeji části podniku a věc byla vrácena odvolacímu soudu k dalšímu řízení (dále také jen „usnesení Nejvyššího soudu“).
- [8.] Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 1. 2020, č.j. 7 Cmo 384/2013-1101 (dále také jen „usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 1. 2020“) bylo zrušeno usnesení Městského soudu v části, ve které byl zamítnut návrh na vyslovení neplatnosti usnesení o prodeji části podniku a věc byla vrácena podepsanému soudu k dalšímu řízení.
- [9.] Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 1. 2020, č.j. 7 Cmo 319/2016-1110 byl zrušen rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 21. 7. 2015, č.j. 39 Cm 87/2006-983, kterým byla zamítnuta žaloba o zaplacení částky 30 000 Kč (nárok na zadostiučinění) a věc byla vrácena k dalšímu řízení.
- [10.] Předmětem řízení zůstal návrh na vyslovení neplatnosti usnesení o prodeji části podniku a nárok na zadostiučinění.
- [11.] Navrhovatelka se domáhala vyslovení neplatnosti usnesení přijatého valnou hromadou účastnice 1/ Vodárny Kladno-Mělník, a.s. konané dne 15. 9. 2004, která rozhodla o schválení návrhu smlouvy o prodeji části podniku, v rámci kterého účastnice 1/ provozovala vodovody a kanalizace pro veřejnou potřebu, a to kupujícímu, společnosti Středočeské vodárny, a.s. se sídlem v Kladně, U Vodojemu 3085, IČ 26196620 (dále také jen „Středočeské vodárny, a.s.“). Navrhovatelka je akcionářem společnosti s majetkovou účastí 58 akcií na majitele, akcionářem byla i ke dni konání valné hromady. Navrhovatelka uvedla řadu důvodů, pro něž shledávala napadené usnesení v rozporu se zákonem a stanovami. Důvody neplatnosti shrnula v podání ze dne 15. 6. 2020. Především tvrdila, že na jednání této valné hromady byla porušena práva akcionářů, se všemi akcionáři nebylo zacházeno stejně. Skupina akcionářů tvořená statutárním městem Kladno, městem Mělník a obcemi, které byly členy Svazku obcí VKM, měla podrobné informace týkající se projednávaných otázek již před konáním valné hromady. Další akcionáři

však mohli podstatné informace získat až na předmětné valné hromadě prostřednictvím dotazů a žádostí o podání vysvětlení a byli tak v nevýhodě. Ač zásadní otázkou pro akcionáře byla výhodnost smlouvy o prodeji pro společnost, nebyla akcionářům poskytnuta studie, která by zhodnotila v souladu s plánem rozvoje vodovodů a kanalizací na území kraje potřebu investic, i když ji společnost měla k dispozici. Navrhovatelka namítala rovněž nedovolenost převodu hlasovacích práv v rozporu se stanovami, dále rozpor smluv o smlouvách budoucích a příkazních smluv a jejich následné cesse na Česká infrastrukturní, a.s, později na Středočeská infrastrukturní, a.s. a rovněž namítala absolutní neplatnost vzájemně svázaných smluv, uzavřených mezi Českou spořitelnou, a.s. a některými akcionáři společnosti z řad měst a obcí a následně smlouvy o postoupení či převodu práv a povinností z České spořitelny, a.s. na skupinu Veolia Water, konkrétně společnost Středočeská infrastrukturní a.s.. Tyto právní úkony považovala navrhovatelka za neplatné a v důsledku toho považovala za neplatné i plné moci udělené na základě uvedených smluv. Někteří akcionáři tak nebyli na valné hromadě platně zastoupeni. Namítala i neplatnost uzavřených dohod akcionářů o způsobu hlasování na valné hromadě; k takovým hlasům nemělo být přihlíženo a stejně tak ani nemělo být přihlíženo k hlasům akcionářů jednajícím ve shodě se společností Středočeská infrastrukturní, a.s., jejíž ovládající osobě byla na valné hromadě poskytována výhoda. Navrhovatelka navrhla, aby soud vyslovil neplatnost napadeného rozhodnutí a žádala i přiznat zaplacení zadostiučinění ve výši 30 000 Kč. Tuto částku považovala za přiměřenou její újmě majetkové, spočívající ve znehodnocení investice do nákupu akcií společnosti a i v čase vynaloženém na získání a studium podkladů, dále i újmě nemajetkové vzhledem k dlouhodobému vědomému a opakovanému porušování práv akcionářů ze strany společnosti, přičemž důvody dále rozvedla.

- [12.] Účastnice 1/ považovala návrh za neopodstatněný. Vyjádřila se v řadě podání. Podrobně popsala jednání před konáním valné hromady, která byla vyústěním jednání o vstupu strategického partnera do společnosti, o vstupu skupina Veolia, která komunikovala prostřednictvím společnosti VIVENDI WATER ČESKÁ REPUBLIKA, s. r.o.. Jednání, která probíhala již od roku 2002, se účastnili všichni akcionáři. Realizaci procesu měla na starosti Česká spořitelna, a.s., kterou angažovala VEOLIA jako obchodníka s cennými papíry. Před valnou hromadou byli akcionáři o projednávaných otázkách řádně informováni, obdrželi příslušné dokumenty, měli možnost se před jejím jednáním seznámit s návrhem smlouvy i se znaleckou zprávou o tržní ceně převáděné části společnosti. Navrhovatelka popsala, jak měl probíhat proces před příslušnou změnou stanov společnosti, kterou by byl udělen souhlas s převodem akcií, proces uzavření smluv o smlouvách budoucích kupních, příkazních smlouvy a na ně navazující plné moci k hlasování na valné hromadě. Společnost měla za to, že pokud by se nemělo přihlížet k hlasům některých akcionářů, uvedla, že napadené rozhodnutí bylo stejně přijato potřebnou většinou. Vůle většiny akcionářů se vyslovila pro přijetí napadeného usnesení potřebnou většinou. Společnost se rovněž podrobně vyjádřila, že není možné neplatnost napadeného usnesení pro existenci důvodů dle § 131 odst. 3 ObchZ. Vyslovení neplatnosti napadeného usnesení by podstatným způsobem zasáhlo do práv třetích osob. K nároku na zadostiučinění účastnice 1/ uvedla, že akcie, které vlastní navrhovatelka jsou bagatelní, navrhovatelka zneužívá práva minoritního akcionáře, a to i v řadě dalších sporů. Vyvolává řízení, napadá usnesení valných hromad, kde je akcionářem. Navrhovatelka nemá žádný ekonomický zájem, lze spekulovat o účelu navrhovatelky.
- [13.] Do zahájeného řízení vstoupilo Městské státní zastupitelství v Praze (účastnice 2/), které se ztotožnilo s argumenty navrhovatelky a navrhlo, aby soud vyslovil neplatnost napadeného usnesení valné hromady, neboť byla porušena práva akcionářů, zakotvená v právních předpisech i stanovách účastnice 1/.
- [14.] V projednávané věci byl zjištěn následující skutkový stav, a to z nesporných tvrzení účastníků, z níže uvedených důkazů a v souladu se závěry vyslovenými v usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 1. 2015.

- [15.] Dne 15. 9. 2004 se konala valná hromada společnosti, která byla svolána řádně. Valná hromada projednala otázku uzavření smlouvy o prodeji části podniku společnosti Středočeské vodárny, a.s. a pod bodem 4 písm. d) programu jednání přijala 92,08 % přítomného počtu hlasů usnesení, kterým schválila návrh smlouvy o prodeji části podniku společností Vodárny Kladno-Mělník a.s. společnosti Středočeské vodárny, a.s. ve znění citovaném na valné hromadě (dále také jen „napadené usnesení“). Tyto skutečnosti byly mezi účastníky nesporné a soud je zjistil i ze zápisu z valné hromady ze dne 15. 9. 2004 a z notářského zápisu NZ 339/2004, N 342/2004 ze dne 26. 10. 2004 sepsaného notářkou JUDr. Zdeňkou Procházkovou.
- [16.] Z konceptu smlouvy o prodeji části podniku soud zjistil, že společností Vodárny Kladno-Mělník a.s. společnosti Středočeské vodárny, a.s., IČO 26196620 (dále také jen „návrh smlouvy o prodeji“) soud zjistil, že předmětem převodu byla část podniku tvořící samostatnou organizační složku označenou jako „provozní divize“, k níž náleží zejména provozování vodovodů a kanalizací pro veřejnou potřebu, podnikání v oblasti nakládání s nebezpečnými odpady, silniční motorová doprava a další činnosti dle čl. I. odst. 1.4 návrhu smlouvy o prodeji, dále movité věci (včetně nehmotného investičního majetku), práva a ostatní majetkové hodnoty specifikované v přílohách ke smlouvě o prodeji, jakož i další movité věci, práva a jiné majetkové hodnoty, které nejsou vypočteny v přílohách návrhu smlouvy o prodeji a slouží k provozované části podniku (čl. I. odst. 1.5 návrhu smlouvy o prodeji). Kupní cena za prodávanou část podniku je v návrhu smlouvy o prodeji stanovena ve výši 167 000 000 Kč. Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že smlouva o převodu podniku dle návrhu smlouvy o prodeji byla uzavřena a realizována.
- [17.] Ohledně výše ceny prodávané části podniku byl vypracován znalecký posudek č. 2517-95/2004 ze dne 31. 5. 2004 společností Dolmen servis s. r. o. znalecký ústav, který stanovil tržní cenu provozní divize společnosti ve výši 165 427 000 Kč, tento posudek byl akcionářům k dispozici, stejně tak návrh smlouvy o prodeji části podniku, a to v sídle společnosti s tím, že tato skutečnost jim byla oznámena pozvánkou na valnou hromadu.
- [18.] Společnost byla založena Fondem národního majetku ČR dle privatizačního projektu, předloženého státním podnikem Středočeské vodovody a kanalizace Praha, s.p. dle rozhodnutí Ministerstva pro správu národního majetku a jeho privatizaci ČR ze dne 16. září 1993, č.j. 24/93. Účastnické podíly ve formě akcií bezúplatně získala města a obce v daném regionu podle hodnoty infrastrukturního majetku, který na ně přešel dle zák. č. 172/1991 Sb. o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, zbývající část akcií přešla do vlastnictví drobných akcionářů na základě kupónové privatizace.
- [19.] Navrhovatelka byla ke dni konání valné hromady společnosti akcionářkou společnosti, vlastnila 58 kusů akcií na majitele, její podíl na hlasovacích právech činil 0,0035 % (skutečnost mezi účastníky nesporná).
- [20.] Základní kapitál společnosti ke dni konání valné hromady společnosti činil 1 692 154 000 Kč, základní kapitál byl tvořen 94 286 kusy kmenových akcií na majitele o jmenovité hodnotě 1 000 Kč v zaknihované podobě, dále 1 597 867 kusů kmenových akcií na jméno o jmenovité hodnotě 1 000 Kč v zaknihované podobě s omezenou převoditelností a 1 kusem akcie se zvláštními právy (nesporné mezi účastníky). Mezi účastníky bylo nesporné i to, že na valné hromadě dne 15. 9. 2004 byli přítomni akcionáři s akciemi, které odpovídají 1 202 486 000 Kč základního kapitálu společnosti a tito byli přítomni při hlasování napadeném usnesení, dále, že s počtem kusů akcií 17 761 000 Kč nebylo spojeno právo hlasovat, jednalo se o vlastní akcie společnosti, že s počtem kusů akcií 276 878 000 nebylo spojeno právo hlasovat, jednalo se o omezení dle stanov, že s počtem kusů akcií 294 639 000 nebylo spojeno hlasovat podle výsledků společnosti a že pro napadené usnesení hlasovalo pro 1 107 272 hlasů, což činilo 92,08 % hlasů.
- [21.] Z čl. 21 odst. 2 písm. s) stanov společnosti účinných ke dni konání valné hromady, stanov ze dne 23. 4. 2003 (dále také jen „stanovy“) soud zjistil, že do výlučné působnosti valné hromady náleželo rozhodnutí o prodeji části podniku nebo jeho části. Z čl. 29 stanov soud zjistil, kdy je

valná hromada usnášeníschopná (odst. 1), že k přijetí napadeného usnesení bylo třeba souhlasné stanovisko osoby vykonávající práva spojená s akcií se zvláštními právy spojenými s výkonem hlasovacích práv (odst. 3), a že k přijetí napadeného usnesení bylo třeba souhlasu alespoň tří čtvrtin hlasů přítomných akcionářů [(odst. 6 písm. e)]. Z čl. 14 odst. 1 stanov soud zjistil, že majitelem 1 akcie se zvláštními právy, spojenými s výkonem hlasovacích práv, je Fond národního majetku ČR.

- [22.] V návaznosti na závazné právní závěry vyslovené v usnesení Nejvyššího soudu a v usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 1. 2020, aby bylo doplněno dokazování tak, aby bylo zjištěno, k hlasům kterých akcionářů – obcí nelze přihlížet, poučil soud navrhovatelku podle § 118a odst. 1 3 o. s. ř., aby označila důkazy k prokázání tvrzení, že se nepřihlíží k hlasům některých akcionářů, aby doplnila tvrzení, které obce byly zastoupeny na základně plných mocí udělených Mgr. Lašmanskému, jaké akcie společnosti tyto obce vlastnily ke dni konání valné hromady, jaký počet hlasů byl s jejich akciemi spojen, jak a kým bylo jejich hlasovací právo na valné hromadě vykonáno a v jakém rozsahu a aby k tomu označila důkazy. Dále soud poučil navrhovatelku, aby doplnila tvrzení, ke kterým hlasům kterých subjektů by nemělo být přihlíženo a z jakých důvodů a aby k tomu označila důkazy, pokud má za to, že nelze přihlížet i k hlasům dalších subjektů, které hlasovali na valné hromadě.
- [23.] Navrhovatelka doplnila návrh podáním ze dne 12. 9. 2022 a odkázala i na podání ze dne 15. 6. 2020.
- [24.] Usnesením ze dne 23. 9. 2022, č.j. 36 Cm 87/2006- 1296 připustil soud změnu žaloby učiněnou podáním navrhovatelky ze dne 15. 6. 2020 a ze dne 12. 9. 2022.
- [25.] V průběhu let 2002 a 2003 uzavřeli akcionáři společnosti z řad měst, obcí i sdružení obcí (dále společně jen „obce“), jako budoucí prodávající, a Česká spořitelna, a.s., IČ 45244782, sídlem Olbrachtova 1929/62, Praha 4 (dále také jen „Česká spořitelna, a.s.“) jako budoucí kupující, smlouvy o budoucích smlouvách o koupi akcií společnosti, jimiž se budoucí prodávající zavázali prodat budoucímu kupujícímu akcie emitované společností. Současně s tím uzavřely obce příkazní smlouvy, jimiž jako příkazci udělily České spořitelně, a. s., příkaz k výkonu akcionářských práv ve společnosti vyplývajících z vlastnictví akcií (dále společně jen „sporné smlouvy“).
- [26.] Česká spořitelna byla na základě plných mocí udělených následujícími obcemi a městy *Odolená Voda, město Nové Strašecí, obec Běloky, město Buštěhrad, obec Tuřany, obec Černuc, obec Doksy, obec Družec, obec Hospozín, obec Klobuky, obec Koleč, obec Ledce, obec Neuměřice, obec Olovnice, obec Pchery, obec Pozdeň, obec Přelíc, obec Slatina, město Stochov, obec Svinařov, obec Tuchlovice, obec Úhonice, město Unhošť, obec Velká Dobrá, obec Velké Přítočno, obec Vinařice, obec Zákolany, obec Borek, obec Bysčice, obec Kokořín, obec Lhota, obec Malý Újezd, město Mšeno, město Nebužely, obec Střemy, obec Velký Borek, obec Vysoká, obec Zlonín, obec Čičovice, obec Chýně, obec Tursko, obec Lány, obec Palč, obec Kanina a dále statutární město Kladno, město Mělník a město Stochov*, zmocněna k výkonu akcionářských práv vyplývajících z vlastnictví akcií společnosti VKM, zejména k výkonům práv účastnit se jednání valných hromad, dle vlastní vůle přijímat rozhodnutí a hlasovat, jakož i k výkonu práva podávat návrhy a připomínky (dále také jen „původní plné moci“) a na základě původních plných mocí zmocnila třemi substitučními plnými mocemi ze dne 17. 6. 2003, ze dne 23. 4. 2003 a ze dne 20. 7. 2004 (dále také jen „substituční plné moci udělené pro společnost Středočeská infrastrukturní“) společnost Středočeská infrastrukturní, a.s., IČ 26199882, sídlem Václavské náměstí 47/1601, Praha 1 (dále také jen „Středočeská infrastrukturní, a.s.“) v plném rozsahu k výkonu práv podle původních plných mocí.
- [27.] Středočeská infrastrukturní, a.s. zmocněná na základě substituční plné moci udělené pro Středočeská infrastrukturní, a. s. zmocnila na základě substituční plné moci ze dne 14. 9. 2004 Mgr. Jana Lašmanského, r. č. 790107/3147, bytem Družstevní 738, Slatiňany (dále také jen „Mgr. Lašmanský“) v plném rozsahu k výkonu práv podle původních plných mocí (dále také jen „substituční plná moc pro Mgr. Lašmanského“).

- [28.] Soud provedl důkaz i všemi prezenčními lístky a všemi hlasovacími lístky a zjistil z nich, jak konkrétně hlasovali jednotliví akcionáři.
- [29.] Mezi účastníky bylo nesporné a tuto skutečnost má soud za prokázanou i z listiny akcionářů, že Mgr. Lašmanský zastupoval na valné hromadě akcionáře – obce, které jsou v listině akcionářů označeny pod čísly 57. až 103, tyto obce měly hlasovací lístek č. 10042, jednalo se obce Běloky, město Buštěhrad, obec Tuřany, obec Černuc, obec Doksy, obec Družec, obec Hospozín, obec Klobuky, obec Koleč, obec Ledce, obec Neuměřice, obec Olovnice, obec Pchery, obec Pozdeň, obec Přelíc, obec Slatina, město Stochov, obec Svinařov, obec Tuchlovice, obec Úhonice, město Unhošť, obec Velká Dobrá, obec Velké Přítočno, obec Vinařice, obec Zákolany, obec Borek, obec Byšice, obec Kokořín, obec Lhota, obec Malý Újezd, město Mšeno, město Nebužely, obec Střemy, obec Velký Borek, obec Vysoká, obec Zlonín, obec Čičovice, obec Chýně, obec Tursko, obec Lány, obec Paleč, obec Kanina a město Nové Strašecí (dále také jen „obce zastoupené Mgr. Lašmanským“) s tím, že Mgr. Lašmanský hlasoval pro přijetí napadeného usnesení a že obce zastoupené Mgr. Lašmanským disponovaly 244 879 hlasy akcionářů.
- [30.] Ze substituční plné moci pro Mgr. Lašmanského vyplývalo i zastoupení pro město Kladno, město Mělník, město Odolená Voda a město Nové Strašecí. Tyto obce však na valné hromadě nezastupoval Mgr. Lašmanský. Město Stochov (hlasovací lístek č. 10072) zastupoval Jindřich Sibera a město Odolená Voda (hlasovací lístek č. 10033) zastupoval Jirí Nedomá. Město Kladno disponovalo 253 823 hlasy (hlasovací lístek č. 10002) a bylo zastoupeno Antonínem Kajgrem, město Mělník disponovalo 123 947 hlasy (hlasovací lístek č. 10043). Severočeské vodovody a kanalizace disponovaly 65 945 hlasy.
- [31.] Společnost Water Networks, a.s., IČ 26160455 disponovala 96 582 hlasy (hlasovací lístek č. 10042), Vodohospodářské sdružení Obcí disponovalo 13 231 hlasy (hlasovací lístek č. 10042), tyto akcionáři byli zastoupeni Mgr. Lašmanským.
- [32.] Z dalších provedených důkazů nezjistil soud žádné relevantní skutečnosti pro posouzení nároku, důkazy, které soud zamítl, nebyly s to objasnit skutkový stav, resp. provedeným dokazováním a v návaznosti na závěry vyslovené v usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 1. 2015 byl skutkový stav dostatečně zjištěn a bylo možno dospět k níže uvedeným právním závěrům.
- [33.] Soud v nynějším stadiu řízení, po usnesení Nejvyššího soudu a po usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 1. 2020 dospěl k následujícímu závěru o skutkovém stavu.
- [34.] Navrhovatelka byla ke dni konání valné hromady společnosti dne 15. 9. 2004 akcionářkou společnosti, vlastnila 58 kusů akcií na majitele, její podíl na hlasovacích právech činil 0,0035 %. Základní kapitál společnosti činil 1 692 154 000 Kč. Valná hromada byla usnášeníschopná. Na valné hromadě byli přítomni akcionáři s akciemi, které odpovídají 1 202 486 000 Kč základního kapitálu účastnice a tyto byli přítomni při hlasování o napadeném usnesení. Na každých 1 000 Kč jmenovité hodnoty akcie připadá 1 hlas. S počtem kusů akcií 17 761 000 Kč nebylo spojeno právo hlasovat, jednalo se o vlastní akcie účastnice, s počtem kusů akcií 276 878 000 nebylo spojeno právo hlasovat, jednalo se o omezení dle stanov, s počtem kusů akcií 294 639 000 nebylo spojeno hlasovat podle výsledků společnosti. Pro napadené usnesení hlasovalo pro 1 107 272 hlasů, což činilo 92,08 % hlasů. Obce zastoupené Mgr. Lašmanským disponovaly 244 879 hlasy akcionářů.
- [35.] Po doplněném zjištění skutkového stavu a v návaznosti na závěry vyslovené v usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 1. 2015 dospěl soud k závěru o nedůvodnosti návrhu na vyslovení neplatnosti napadeného usnesení a k důvodnosti nároku na zadostiučinění, vycházel přítom z následujícího.

- [36.] Soud posuzoval danou věc s ohledem na ustanovení § 775 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích a družstvech, podle zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník (dále jen obch. zák.), účinného ke dni 15. 9. 2004, ke dni jednání mimořádné valné hromady společnosti.
- [37.] Podle § 131 odst. 1 obch. zák. každý společník, jednatel, likvidátor, správce konkursní podstaty, vyrovnací správce nebo člen dozorčí rady se může domáhat, aby soud vyslovil neplatnost usnesení valné hromady, pokud je v rozporu s právními předpisy, společenskou smlouvou, zakladatelskou listinou nebo stanovami. Není-li toto právo uplatněno do tří měsíců ode dne konání valné hromady nebo, nebyla-li řádně svolána, ode dne, kdy se mohl dovědět o konání valné hromady, nejdéle však do jednoho roku od konání valné hromady, zaniká. Jestliže bylo usnesení přijato postupem podle § 127 odst. 7, lze toto právo uplatnit do tří měsíců ode dne, kdy společnost oznámila společníkovi přijetí usnesení, nejdéle však do jednoho roku od přijetí usnesení.
- [38.] Podle § 131 odst. 3 písm. b) obch. zák. soud neplatnost podle odstavce 1 nebo 2 nevysloví, jestliže by postupem podle odstavce 1 došlo k podstatnému zásahu do práv získaných v dobré víře třetími osobami.
- [39.] Podle § 131 odst. 4 obch. zák. osoby, které utrpěly škodu v důsledku toho, že rozhodnutí valné hromady bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, společenskou smlouvou, zakladatelskou listinou nebo stanovami, mají vůči společnosti právo na její náhradu, dále právo na přiměřené zadostiučinění za porušení základních práv společníka, které může být poskytnuto i v penězích. Toto právo mají osoby uvedené v předchozí větě i v případě, že soud nevysloví neplatnost usnesení valné hromady z důvodů uvedených v odstavci 3. Právo na přiměřené zadostiučinění musí být uplatněno ve lhůtě stanovené pro podání návrhu na neplatnost usnesení valné hromady nebo ve lhůtě 3 měsíců ode dne, kdy nabylo právní moc rozhodnutí soudu podle odstavce 3, jinak zaniká.
- [40.] Podle § 265 obch. zák. výkon práva, který je v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku, nepožívá právní ochrany.
- [41.] Dne 15. 9. 2004 se konala řádně svolaná valná hromada společnosti. Valná hromada pod bodem 4 písm. d) programu jednání přijala 92,08 % přítomného počtu hlasů napadené usnesení, kterým schválila návrh smlouvy o prodeji části podniku společností Vodárny Kladno-Mělník a.s. společnosti Středočeské vodárny, a.s.. Smlouvou o prodeji části podniku prodala společnost VKM společnosti Středočeské vodárny, a.s. část podniku tvořící samostatnou organizační složku označené jako „provozní divize“. Kupní cena za prodávanou část podniku je v návrhu smlouvy o prodeji stanovena ve výši 167 000 000 Kč. Ohledně výše ceny prodávané části podniku byl vypracován znalecký posudek, který stanovil tržní cenu provozní divize společnosti ve výši 165 427 000 Kč. Smlouva o převodu podniku dle návrhu smlouvy o prodeji byla uzavřena a realizována. Společnost byla založena Fondem národního majetku ČR, účastnické podíly ve formě akcií získala města a obce v daném regionu podle hodnoty infrastrukturního majetku bezúplatně, zbývající část akcií přešla do vlastnictví drobných akcionářů na základě kupónové privatizace.
- [42.] Již z usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 1. 2015 vyplývá, že napadené usnesení bylo přijato v rozporu se zákonem, neboť akcionářům nebyly k jejich dotazům sděleny informace, které požadovaly na jednání valné hromady dne 15. 9. 2004, čímž došlo, pokud jde o navrhovatelku, k porušení práv akcionářů ve smyslu ust. § 180 odst. 1 a 4 obch. zák.. Bylo dovozeno, že k „žádosti a dotazům akcionářů, kteří na valné hromadě disponovali celkem 2.509 hlasy nebyly poskytnuty informace o výhodnosti uzavření smlouvy o prodeji části podniku, zejména požadovaný předpokládaný vývoj rozvahy a výsledovky za smlouvené období nájemního vztahu a předpokládaný objem investic do infrastruktury. Dále jim nebylo odpovězeno na otázky okolností výběru smluvního partnera Středočeské vodárny a.s. a na otázku existence výběrového řízení a jeho průběhu“. K podrobnému zdůvodnění v této části podepsaný soud odkazuje na usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 1. 2015.

- [43.] V návaznosti na závazné právní závěry vyslovené v usnesení Nejvyššího soudu a v usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 1. 2020 soud doplnil dokazování v tom směru, aby bylo zjištěno, které obce byly neoprávněně zastoupeny na základě plných mocí, které udělily obce České spořitelně, a. s., resp. Středočeské infrastrukturní, a. s., resp. Mgr. Lašmanskému.
- [44.] Mgr. Lašmanský zastupoval na valné hromadě akcionáře – obce, které jsou listině akcionářů označeny pod čísly 57. až 103, a to obec Běloky, město Buštěhrad, obec Tuřany, obec Černuc, obec Doksy, obec Družec, obec Hospozín, obec Klobuky, obec Koleč, obec Ledce, obec Neuměřice, obec Olovnice, obec Pchery, obec Pozdeň, obec Přelíc, obec Slatina, město Stochov, obec Svinařov, obec Tuchlovice, obec Úhonice, město Unhošť, obec Velká Dobrá, obec Velké Přítočno, obec Vinařice, obec Zákolany, obec Borek, obec Byšice, obec Kokořín, obec Lhota, obec Malý Újezd, město Mšeno, město Nebužely, obec Střemy, obec Velký Borek, obec Vysoká, obec Zlonín, obec Číčovice, obec Chýně, obec Tursko, obec Lány, obec Paleč a obec Kanina, tyto obce měly hlasovací lístek č. 10042.
- [45.] Obce zastoupené Mgr. Lašmanským disponovaly celkem 244 879 hlasy akcionářů.
- [46.] V usnesení Nejvyššího soudu se Nejvyšší soud věnoval obecně otázce zastupování akcionáře na valné hromadě na základě plné moci a uzavřel, že na toto dopadá ustanovení § 33a obč. zák., umožňující zmocnění akcionáře (pod)zmocnit k zastupování na valné hromadě třetí osobu s tím, že řečené platí i pro akcionáře - obce. I zmocněnec obce je oprávněn za podmínek § 33a odst. 1 obč. zák. udělit plnou moc jiné osobě, aby místo něj jednala na valné hromadě obchodní společnosti, v níž má obec majetkovou účast. V projednávané věci však s ohledem na specifické okolnosti a v návaznosti na nález Ústavního soudu Nejvyšší soud uzavřel, že sporné smlouvy a na ně navazující plné moci jsou jednáním nedovoleným a nepoživajícím právní ochrany. České spořitelně, a. s., ani Středočeské infrastrukturní, a. s. nevzniklo právo zastupovat obce, které plné moci udělily, a osoby vykonávající na základě těchto plných mocí akcionářská práva na zasedáních valné hromady společnosti tak nebyly oprávněny učinit. Plné moci, které udělily obce České spořitelně, a. s., (resp. Středočeské infrastrukturní, a. s.) odporují zásadám poctivého obchodního styku a v souladu s § 265 obch. zák. nepoživají právní ochrany. České spořitelně, a. s., ani Středočeské infrastrukturní, a. s., na jejich základě nevzniklo oprávnění zastupovat obce, které plné moci udělily, a osoby vykonávající na základě těchto plných mocí akcionářská práva na zasedáních valné hromady společnosti tak nebyly oprávněny učinit.
- [47.] Po doplněném dokazování soud dovedl, že nelze přihlížet k hlasům akcionářů – obcí, které na valné hromadě zastupoval Mgr. Lašmanský, a to obce Běloky, město Buštěhrad, obec Tuřany, obec Černuc, obec Doksy, obec Družec, obec Hospozín, obec Klobuky, obec Koleč, obec Ledce, obec Neuměřice, obec Olovnice, obec Pchery, obec Pozdeň, obec Přelíc, obec Slatina, město Stochov, obec Svinařov, obec Tuchlovice, obec Úhonice, město Unhošť, obec Velká Dobrá, obec Velké Přítočno, obec Vinařice, obec Zákolany, obec Borek, obec Byšice, obec Kokořín, obec Lhota, obec Malý Újezd, město Mšeno, město Nebužely, obec Střemy, obec Velký Borek, obec Vysoká, obec Zlonín, obec Číčovice, obec Chýně, obec Tursko, obec Lány, obec Paleč a obec Kanina. Obce zastoupené Mgr. Lašmanským disponovaly 244 879 hlasy akcionářů.
- [48.] Lze tedy uzavřít, a tato otázka byla již vyřešena v usnesení Nejvyššího soudu, že k hlasům obcím zastoupeným Mgr. Lašmanským nelze přihlížet. Nelze tedy přihlížet k 244 879 hlasům, které byly pro přijetí napadeného usnesení. Tím, že na valné hromadě hlasovaly osoby, které oprávněny hlasovat nebyly a i vahou jejich hlasů došlo k přijetí napadeného usnesení, byl podstatným způsobem poručen zákon, bylo zasaženo do práv všech akcionářů, a i do práv navrhovatelky.
- [49.] Soud se dále zabýval tím, jaký důsledek by pro platnost napadeného usnesení měla skutečnost, že k hlasům obcí zastoupených Mgr. Lašmanským nelze přihlížet, především zdali valná hromada společnosti byla či nebyla usnášeníschopná, a zdali napadené usnesení valné hromady bylo či nebylo přijato potřebnou většinou hlasů.

- [50.] Soud dovodil, že i v případě, že nelze přihlížet k celkem 244 879 hlasům obcí zastoupených Mgr. Lašmanským, byla valná hromada usnášeníschopná. Dle čl. 29. odst. 1 stanov valná hromada je usnášeníschopná, pokud jsou na ní přítomni akcionáři, kteří mají akcie se jmenovitou hodnotou přesahující 30 %. Základní kapitál společnosti činil 1 692 154 000 Kč, na valné hromadě byli přítomni akcionáři s akciemi, které odpovídají 1 202 486 000 Kč základního kapitálu účastnice, na každých 1 000 Kč jmenovité hodnoty akcie připadá 1 hlas. S počtem kusů akcií 294 639 000 nebylo spojeno právo hlasovat dle § 186c odst. 1 písm. c) obch. zák. a k počtu kusů akcií 244 879 000, k akciím obcí zastoupených Mgr. Lašmanským nelze přihlížet. I po odečtení hlasů, s nimiž nebylo spojeno právo hlasovat a po odečtení hlasů obcí zastoupených Mgr. Lašmanským lze dovodit, že valná hromada byla usnášeníschopná.
- [51.] K přijetí napadeného usnesení bylo třeba souhlasu tří čtvrtin přítomných akcionářů [čl. 29 odst. 6 písm. e) stanov]. V návaznosti na usnesení Nejvyššího soudu bylo úkolem podepsaného soudu vypořádat s tím, zdali napadené usnesení valné hromady bylo či nebylo přijato potřebnou většinou hlasů v případě, že se nepřihlíží k hlasům obcí zastoupených Mgr. Lašmanským.
- [52.] Sama společnost v podání ze dne 18. 5. 2022 učinila nesporným počet hlasů, které se vyslovily na valné hromadě pro přijetí napadeného usnesení po odečtení hlasů obcí zastoupených Mgr. Lašmanským (244 879 hlasů), po odečtení součtu hlasů města Kladno a města Mělník (celkem 377 770 hlasů, tj. 253 823 hlasů – Kladno a 123 947 hlasů - Mělník) a hlasů společnosti Water Networks, a.s. (96 582 hlasů). Navrhovatelka v podání ze dne 15. 6. 2020 tvrdila, že počet neplatných hlasů činí celkem 530 701 hlasů (. Společnost tuto skutečnost potvrdila, proto soud ve své úvaze o přijetí napadeného usnesení potřebnou většinou z toho nesporného tvrzení vycházel. Na valné hromadě bylo přítomno 483 255 platných hlasů (resp. 483 255 000 akcií) a pro přijetí napadeného usnesení hlasovalo 388 041 platných hlasů (resp. 388 041 000 akcií). Napadené usnesení bylo tedy (po odečtení hlasů obcí zastoupených Mgr. Lašmanským, po odečtení součtu hlasů města Kladno a města Mělník a po odečtení hlasů společnosti Water Networks, a.s.) přijato potřebnou většinou dle čl. 29 odst. 6 písm. e) stanov, neboť pro přijetí napadeného usnesení se vyslovilo 80,23 % přítomných hlasů (388 041 hlasů pro přijetí napadeného usnesení ze 483 255 hlasů).
- [53.] K poučení soudu dle § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř., aby doplnila tvrzení, k jakým hlasům kterých subjektů by dále nemělo být přihlíženo a z jakých důvodů a aby k tomu označila důkazy, pokud má za to, že nelze přihlížet i k hlasům dalších subjektů, které hlasovali na valné hromadě (s výjimkou obcí zastoupených Mgr. Lašmanským) navrhovatelka doplnila svá tvrzení v podání ze dne 23. 6. 2022.
- [54.] Navrhovatelka uvedla, že by dále nemělo být přihlíženo k hlasům společnosti Severočeské vodovody a kanalizace, a.s., ovládané s podílem 50,1% společností Compaigne Générale des Eaux a Veolia Water Prague S.A. deklarována příslušnost k skupině Veolia Water s počtem hlasů 65 945. Navrhovatelka však žádná konkrétní tvrzení, proč by nemělo být hlasům tohoto akcionáře, neuvedla. Dále uvedla, že by nemělo být přihlíženo k hlasům Svazku měst a obcí VKM, IČ 71193766 dále také jen „Svazek měst a obcí“), jednalo se hlasy obcí Červený újezd, Hostouň, Stehelčevy, Čečelice, Hořín, Chvatěruhy, město Kralupy nad Vltavou, obce Křenek, Ledčice, Nelahozeves, Tišice, Veltrusy, Vojkovice, Všetaty, Katusice, Nedomice a Lhota, které zastupoval na valné hromadě František Kyllar a které disponovaly celkem počtem hlasů 170 137 (hlasovací lístek č. 10034). K důvodům neplatnosti odkázala navrhovatelka na akcionářskou dohodu ze dne 11. 9. 2004 a na zápis z valné hromady Svazku měst a obcí ze dne 7. 9. 2004 a ze dne 14. 9. 2004. S akcionářskou dohodou se vypořádal již Městský soud v usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 5. 2016, kde bylo dovozeno, že „Z Akcionářské dohody uzavřené mezi statutárním městem Kladno, Městem Mělník a Svazkem obcí VKM ze dne 11. 9. 2004 neplyne jiná skutečnost, než že se tyto akcionáři dohodli na věcech souvisejících s investiční komisí, která měla být zřízena v důsledku uzavření smlouvy o nájmu a provozování vodárenské infrastruktury účastníka. Smlouva o nájmu nebyla valnou hromadou schvalována. Odvolací soud tak dospěl k závěru, že nemá rovněž za jednoznačně prokázané, že by

akcionáři uzavřeli dohodu o výkonu hlasovacích práv na valné hromadě konané dne 15.9.2004, pokud by i takový postup zvolili nebyla by taková akcionářská dohoda neplatná ve smyslu ust. § 186d obch. zák., neboť akcionáři se nezavázali dodržovat při hlasování pokyny společnosti nebo některého z jejích orgánů o tom, jak mají hlasovat, nebo že budou hlasovat pro návrhy předkládané orgány společnosti, nebo že uplatní hlasovací právo určitým způsobem jako protiplnění za výhody poskytnuté účastníkem.“ Pokud již bylo dovozeno, že akcionářská dohoda není neplatná, nemůže být zápisem z valné hromady Svazku měst a obcí ze dne 7. 9. 2004, resp. 14. 9. 2004 dovozena neplatnost hlasů Svazku měst a obcí, neboť ze zápisu z této valné hromady vyplývá pouze to, že na ní byla schválena Akcionářská dohoda. Valná hromada Svazku měst a obcí předcházela Akcionářské dohodě, jejíž neplatnost již v předchozím řízení nebyla dovozena. Další tvrzení navrhovatelky v podání ze dne 23. 6. 2022 již neobsahují žádná konkrétní tvrzení dle poučení soudu. Navrhovatelka opět předestírá argumenty, které by měly svědčit pro neplatnost znaleckého posudku ze dne 31. 5. 2004, zabývá se dopady uzavření smlouvy o prodeji podniku a její ekonomickou nevýhodností v důsledku neplatnosti znalecké zprávy.

[55.] Soud tedy uzavírá, že napadené usnesení bylo přijato v rozporu se zákonem a je tedy neplatné. Porušení zákona bylo dovozeno již v usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 1. 2015, resp. v předchozím usnesení Městského soudu v Praze, když bylo postaveno na jisto, že akcionářům nebyly k jejich dotazům sděleny informace, které požadovaly na jednání valné hromady dne 15. 9. 2004, čímž došlo, pokud jde o navrhovatelku, k porušení práv akcionářů ve smyslu ust. § 180 odst. 1 a 4 obch. zák. a proto napadené usnesení bylo přijato v rozporu se zákonem. Porušení zákona bylo shledáno i v řízení před podepsaným soudem, který doplnil dokazování v otázkách otevřených v usnesení Nejvyššího soudu, přičemž bylo dovozeno, že při přijetí napadeného usnesení nelze přihlížet ke 244 879 hlasům akcionářů, obcí, které byly na jednání valné hromady zastoupeny Mgr. Lašmanským.

[56.] Podepsaný soud však dovodil, že neplatnost napadeného usnesení valné hromady společnosti o schválení smlouvy o prodeji části podniku společnosti Středočeské vodárny a.s. vyslovit nelze, a to dle ust. § 131 odst. 3 písm. b) obch. zák., neboť vyslovením neplatnosti napadeného usnesení by došlo k podstatnému zásahu do práv získaných v dobré víře třetími osobami. Napadeným usnesením byl schválen návrh smlouvy o prodeji části podniku společností Vodárny Kladno-Mělník a.s. společnosti Středočeské vodárny, a.s.. Smlouva o převodu podniku byla realizována. Předmětem převodu byla část podniku tvořící samostatnou organizační složku označená jako „provozní divize“, k níž náleží zejména provozování vodovodů a kanalizací pro veřejnou potřebu. K vyslovení neplatnosti by došlo po více jak 17 letech od realizace převodu. Podstatný zásah do práv získaných v dobré víře třetími osobami je dán ze samotné podstaty, když došlo k převodu celého podniku „provozní divize“, tedy podniku, který zajišťuje distribuci pitné vody a zajišťuje odvod a čištění odpadních vod, provozuje vodovody a kanalizace v majetku obcí a měst na území Kladenska a Slánska. Společnost se obsáhle vyjádřila, proč by soud neměl případně neplatnost napadeného usnesení vyslovit, uvedla, že by došlo k zásahu do práv sta tisíců osob, že společnost Středočeské vodárny, a.s. zásobuje pitnou vodou 284 725 obyvatel, zajišťuje odvádění odpadních vod pro 172 438 obyvatel, zaměstnává 304 zaměstnanců. Soud neprováděl dokazování ohledně zásahu do práv třetích osob, neboť má za to, že podstatný zásah do jejich práv je zcela zřejmý s ohledem na samotný charakter převedené „provozní divize“, k níž náleží zejména provozování vodovodů a kanalizací pro veřejnou potřebu. S ohledem na to, že soud dovodil, že neplatnost napadeného usnesení vyslovit nelze, návrh na vyslovení neplatnosti napadeného usnesení ve výroku I. tohoto usnesení zamítl.

[57.] Ve výroku II. tohoto usnesení uložil soud povinnost společnosti zaplatit navrhovatelce částku ve výši 30 000 Kč, která představuje přiměřené zadostiučinění podle § 131 odst. 4 obch. zák.. Předpoklady pro přiznání práva na přiměřené zadostiučinění podle § 131 odst. 4 obch. zák. totiž jsou (mimo jiné) včasné podání návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady podle § 131 odst. 1 obch. zák. a závěr soudu o rozporu usnesení valné hromady s právními

předpisy, společenskou smlouvou, zakladatelskou listinou nebo stanovami vyjádřený v rozhodnutí o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady či v rozhodnutí o zamítnutí návrhu z důvodů uvedených v § 131 odst. 3 obch. zák.

- [58.] Navrhovatelka své argumenty k přiznání práva na zadostiučinění rozvedla především v podání ze dne 30. 4. 2015. Uvedla, že přijetím napadeného usnesení pocítuje újmu, že došlo ke znehodnocení akcií účastníka, jejímž důsledkem je nemajetková újma. Napadené rozhodnutí vnímá jako zásah do hodnoty její investice, poukázala na povinnost státu poskytnout menšinovým akcionářům ochranu, byla porušena její základní akcionářská práva, právo na ochranu před jednáním směřujícím ke znevýhodnění, právo na náhradu škody, právo na stejná práva a rovné zacházení, právo podílet se na řízení společnosti a zejména dostat na valné hromadě vysvětlení týkajících se záležitostí společnosti.
- [59.] Napadené usnesení bylo shledáno v rozporu s právními předpisy. Napadeným usnesením bylo zasazeno do základních společnických práv navrhovatelky coby akcionářky společnosti, a to přinejmenším v důsledku porušení § 180 odst. 1 a 4 obch. zák.. V akciové společnosti má společník – akcionář právo na získání určitých informací o fungování společnosti. Toto právo akcionáře je realizováno prostřednictvím práva akcionáře na vysvětlení. Navrhovatelce tedy v rozporu se zákonem nebyla poskytnuta požadovaná vysvětlení týkající se společnosti a potřebná k posouzení předmětu jednání valné hromady a bylo jí tak znemožněno na uvedené valné hromadě plně vykonávat svá akcionářská práva. V řízení bylo prokázáno, že bylo porušeno konkrétní základní právo navrhovatelky, coby akcionářky společnosti.
- [60.] Právo na přiměřené zadostiučinění podle § 131 odst. 4 obch. zák. společníku vzniká pouze tehdy, nelze-li s ohledem na okolnosti konkrétního případu uzavřít, že nemajetková újma, způsobená zásahem do základního práva společníka, byla sanována již samotným vyslovením neplatnosti dotčeného usnesení valné hromady. K vyslovení neplatnosti napadeného usnesení nedošlo, přestože byla shledána jeho nezákonnost, proto nemajetková újma, způsobená zásahem do základního práva společníka, nemohla být sanována již samotným vyslovením neplatnosti dotčeného usnesení valné hromady.
- [61.] Přestože zadostiučinění v penězích plní především satisfakční funkci, nelze vyloučit i úlohu preventivního významu zákonu odpovídajícího a spravedlivého zadostiučinění. Soud dovodil, že navrhovatelce svědčí právo na přiměřené zadostiučinění, především z důvodu délky trvajícího řízení (řízení bylo zahájeno 17. 12. 2004). Navrhovatelka žádala přiznat zadostiučinění ve výši 30 000 Kč, přičemž soud uvažoval analogicky jako v případě, když se přiznává nemajetková újma za délku řízení dle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti. Při určování výše přiměřeného zadostiučinění se vychází v souladu se Stanoviskem občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu České republiky ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cjpn 206/2010. Nejvyšší soud ve Stanovisku dospěl k závěru, že je přiměřené, jestliže se základní částka, z níž se při určování výše přiměřeného zadostiučinění vychází, pohybuje v rozmezí mezi 15 000 Kč až 20 000 Kč za jeden rok řízení, za první dva roky se základní částka snižuje na polovinu. S ohledem na porušení konkrétního práva navrhovatelky jakožto akcionářky účastnice 1/, považoval soud za spravedlivé navrhovatelce zadostiučinění přiznat, přičemž částku ve výši 30 000 Kč s ohledem na délku řízení považoval za přiměřenou.
- [62.] Ve výroku III. tohoto usnesení uložil soud navrhovatelce povinnost k úhradě soudního poplatku za návrh na zadostiučinění podle položky 1, bodu 1. písm. b) sazebníku soudních poplatků zák. č. 549/1999 Sb., o soudních poplatcích (dále také jen „zákon o soudních poplatcích“), neboť soudní poplatek za tento návrh nebyl vybrán, proto navrhovatelce byla povinnost k jeho úhradě uložena v souvislosti s rozhodnutím ve věci dle § 4 odst. 1 písm. j) zákona o soudních poplatcích.

[63.] O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud ve výroku IV. tohoto usnesení podle § 142 odst. 1 o. s. ř., když navrhovatelka měla ve věci úspěch (usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 1. 2015 byla vyslovena nicotnost usnesení o udělení souhlasu představenstvu, ve výroku I. tohoto usnesení byl sice návrh zamítnut, avšak porušení zákona bylo dovozeno a ve výroku II. byla navrhovatelka úspěšná o nároku na zadostiučinění) a má tak vůči účastnici 1/ právo na náhradu nákladů řízení v celkové výši 234 153,03 Kč. Náklady řízení navrhovatelky byly tvořeny:

- soudními poplatky v celkové výši 15 000 Kč (1 000 Kč za návrh, 1 000 Kč a 1 500 Kč za odvolání, 10 000 Kč za dovolání, 1 500 Kč dle výroku III. tohoto usnesení)
- odměnou advokátky, kterou byla navrhovatelka zastoupena do 31. 8. 2006 ve výši 4 000 Kč za dva úkony právní služby a 2 000 Kč [§ 151 odst. 2 o.s.ř., § 9 odst. 3 písm. a), § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 12 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (příprava a převzetí, návrh ve věci)],
- odměnou advokátky, kterou byla navrhovatelka zastoupena do 31. 12. 2012 ve výši 46 900 Kč za čtrnáct úkonů právní služby a 3 350 Kč [§ 151 odst. 2 o.s.ř., § 9 odst. 3 písm. a), § 11 odst. 1 písm. a), d) a g), § 12 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (doplnění ze dne 30. 1. 2007 a ze dne 3. 6. 2009, odvolání ze dne 18. 2. 2010, účast na jednáních dne 25. 1. 2007, dne 29. 3. 2007, dne 17. 7. 2007, dne 19. 5. 2009, dne 25. 6. 2009 dne 20. 10. 2009, dne 2. 6. 2011, dne 2. 2. 2012, dne 3. 7. 2012, dne 2. 8. 2012 a dne 29. 11. 2012; vyjádření ze dne 24. 1. 2007, ze dne 4. 1. 2008 a ze dne 18. 5. 2009 soud nežádal, nahlížení do spisu není úkon právní služby dle advokátního tarifu, ke zvýšení odměny na trojnásobek u vyjádření ze dne 3. 6. 2009 soud neshledal důvod)],
- odměnou advokátky, kterou byla navrhovatelka zastoupena po 1. 1. 2013 ve výši 72 500 Kč za pět úkonů právní služby a 2 300 Kč, za dva úkony právní služby a 3 100 Kč a devět úkonů právní služby a 5 400 Kč [§ 151 odst. 2 o.s.ř., § 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. c), § 11 odst. 1 písm. a), d) a g), § 12 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (odvolání ze dne 3. 7. 2013, vyjádření ze dne 30. 4. 2015 (a 2 300 Kč), odvolání ze dne 4. 9. 2015 (a 2 300 Kč), dovolání ze dne 16. 4. 2015 (zvýšení 2x a 3 100 Kč), ústavní stížnost ze dne 15. 8. 2016 (zvýšení 2 x a 3 100 Kč), podání ze dne 15. 6. 2020 a ze dne 23. 6. 2022, účast na jednání dne 19. 2. 2013, dne 28. 1. 2015, dne 21. 4. 2015 (a 2 300 Kč), dne 2. 6. 2015 (a 2 300 Kč), dne 21. 7. 2015 (a 2 300 Kč), dne 29. 5. 2020, dne 18. 9. 2020, dne 24. 5. 2022 a dne 23. 9. 2022; podání ze dne 17. 6. 2020 ze dne 9. 9. 2022 nejsou podáními ve věci samé, ke zvýšení odměny na trojnásobek soud neshledal důvody)],
- paušální náhradou hotových výdajů advokátky navrhovatelky ve výši 150 Kč za dva úkony právní služby a 75 Kč (do 31. 8. 2006) a 30 úkonů právní služby a 300 Kč (§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif),
- cestovným na jednání k soudu a zpět advokátky navrhovatelky z místa jejího sídla z Olomouce do Prahy a zpět za cestovné vlakem v celkové výši 8 803 Kč, tj. dne 25. 1. 2007 ve výši 464 Kč, dne 29. 3. 2007 ve výši 524 Kč, dne 19. 5. 2009 ve výši 450 Kč, dne 24. 5. 2022 ve výši 839 Kč a dne 23. 9. 2022 ve výši 1 026 Kč, za cestovné na jednání soudu ve dnech 25. 6. 2009, 20. 10. 2009, 2. 6. 2011, 2. 2. 2012, 3. 7. 2012, 2. 8. 2012, 29. 11. 2012, 19. 2. 2013, 28. 1. 2015 a 21. 7. 2015 přiznal soud navrhovatelce analogicky cestovné vždy za každou cestu částku 500 Kč, tyto náklady nebyly navrhovatelkou vyúčtovány,
- cestovným na jednání soudu dne 17. 7. 2007 ve výši 3 271 Kč automobilem RZ 2 M66042, technický průkaz vozidla nebyl ve spise dohledán),
- cestovným na jednání k soudu a zpět ve dnech 29. 5. 2020, 18. 9. 2020 z místa sídla

advokátky navrhovatelky osobním automobilem Škoda Octavia, 5 AR 5524, s průměrnou spotřebou nafty 4,4 l na 100 km při ujeté vzdálenosti Olomouc – Praha a zpět, 280 km v celkové výši 6 272 Kč (§ 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, § 157 a násl. zák. č. 262/2006 Sb., § 1 a 2 vyhl. č. 116/2022 Sb.),

- náhradou advokátky navrhovatelky za čas promeškaný cestou k soudu a zpět po 100 Kč za každou půlhodinu, tj. za každou cestu k soudu a zpět (20 cest) vždy 8 hodin, tj. celkem 32 000 Kč, (§ 14 odst. 1, 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif),

- náhrady DPH ve výši 21 % z odměny za zastupování a z náhrad, kterou je advokát povinen z odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 137 odst. 3 o.s.ř.) ve výši 36 507,03 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Nebude-li povinnost uložená pravomocným rozsudkem dobrovolně splněna, lze navrhnout exekuci nebo soudní výkon rozhodnutí.

Praha dne 2. listopadu 2022

JUDr. Eva Šnajdaufová, v.r.
soudkyně